

JOSEP JUAN SEGARRA SEDIMENTS, AIGUA I POESIA

Fa poc més d'un mes es va projectar a l'Auditori Sixto Mir de la Ràpita el documental **SEDIMENTS**, i encara que la primera versió es va estrenar fa més d'un any, no hi ha dubte que l'actualitat d'aquesta proposta no ha decaïgut gens ni mica.

Després de set anys a Brasil, on ha completat un màster (UFRGS) i un doctorat (UERJ) en antropologia audiovisual, un dels seus realitzadors, Josep Juan Segarra (La Ràpita, 1984), llicenciat també en periodisme i en antropologia, ha tornat al Delta de l'Ebre amb projectes com fer classes de surf, organitzar passejos de caiac barrejats amb poesia o fomentar la bioconstrucció de barraques deltaïques.

Per fi el documental SEDIMENTS s'ha projectat en un cinema de Terres de l'Ebre... Què ha significat per a tu?

Trobar-nos per compartir lo documental **SEDIMENTS** i debatre és un esdeveniment polític. Tal com vam plantejar lo cine-debat, la idea va ser invitar a membres de la Taula pel Consens al Delta per escoltar les propostes que tenen i vore los punts de trobada que poden tindre en la Campanya pels Sediments. Com va dir la cineasta y antropòloga Trinh Minh-hà al film *Reassemblage*, la idea no era parlar "sobre" les persones sinó parlar "des de prop"; construir col·lectivament estratègies para cuidar lo Delta.

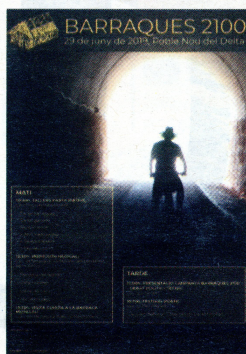
Tu ets també un dels portaveus de la campanya pels sediments de l'Ebre... com està la qüestió en l'actualitat?
Qui té les principals competències de gestió de la Conca de l'Ebre és lo Ministeri de Medi Ambient espanyol. La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre gestiona la Conca de l'Ebre i forma part del Ministeri de Medi Ambient. Per altra banda, les empreses elèctriques com Endesa tenen concessions per explotar preses com les de Mequinensa,

Riba-Roja i Flix. Per la seua banda, l'Agència Catalana de l'Aigua té les principals competències sobre els rius que només transcorren per dins de Catalunya. Per a que hi hague una gestió responsable de l'aigua i dels sediments és necessari un mandat contundent del Ministeri de Medi Ambient projectant un Pla de Gestió Integral dels Sediments de la Conca de l'Ebre. Vam aconseguir que el Congrés dels Diputats aprovés aquesta proposta fa un parell d'anys i, ara que hi han governs nous, hem d'intentar que siguin més responsables que els anteriors en matèria de sediments.

«ARA QUE HI HAN GOVERNS NOUS, HEM D'INTENTAR QUE SIGUEN MÉS RESPONSABLES QUE ELS ANTERIORS EN MATÈRIA DE SEDIMENTS»

Segons els crèdits del documental, Noelia Domenech, també realitzadora i fotògrafa ebrenca, ha col·laborat molt estretament amb tu en aquest i altres projectes. Què pots dir-nos d'ella?

Vaig conèixer a Noelia perquè los dos érem amics de Jon Gras i li tenim molt de carinyo. Com que Jon estava implicat en la Campanya pels Sediments, quan ell mos va dir, lo fet de tindre a la Noelia a prop va ser una forma de tindre una miqueta de Jon encara entre natros. I també una forma d'anar elaborant lo nostre dol. La Noelia no va poder participar al cine-debat de La Ràpita perquè està de

baixa, però la seua participació al projecte del documental ha sigut important sobretot en moments en que jo estava al Brasil i ella se va encarregar de filmar o de fer tasques de producció que són indispensables per tirar un projecte així endavant. Per exemple, durant la visita de John Day a l'IRTA, la vaig avisar i va anar a entrevistar-lo. Day és un especialista mundial en la gestió de sediments i coneix bé lo cas del Delta de l'Ebre, i conclou que en una bona gestió dels sediments lo Delta se pot mantindre a la superfície. Lo paper de la Noelia també va ser important durant lo muntatge perquè lo vam fer conjuntament, i compartir lo procés ajuda a tindre més idees i millorar lo resultat final.

A través de la productora River Movies has publicat també la sèrie IMAGINARI col·lectiu, una sèrie de Docu-retrats de 'personatges' del Delta que es van emetre a Canal TE i Canal 21, entre ells Gerard Vergés, Manuel Pérez Bonfill, Ramón Rosales, Rosa Queral o Josep Guarch "Lo Teixidó". Personalment crec que és un treball que ha tingut poc ressò a les Terres de l'Ebre, què opines tu?

En lo seu moment, ajuntaments com lo de La Ràpita o lo de Deltebre van recolzar el projecte. També vaig tindre suport de la Delegació de Cultura a les Terres de l'Ebre. Per a mi la difusió lliure dels

treballs creatius i de les investigacions és una prioritat. Ho faig per a que es pugue absorbir, transformar, ser part de l'imaginari. Lo fet d'haver-se passat a les teles del territori los ho va donar bastanta difusió als docu-retrats. Però per exemple, l'ajuntament de Tortosa va dir que donaria suport i després no va complir. A nivell de les institucions i del propi teixit social encara podem aprofitar millor lo potencial que tenim i los treballs que anem fent. Perquè és indubtable que figures com Vergés o Francisca Fornós mos poden ensenyar moltes coses sobre com viure en més poesia i en més llibertat.

Després de set anys a Brasil, t'has instal·lat de nou en el Poble Nou per coordinar la Cosa Rural El Segador i arrencar amb l'empresa Poesia Surf i Kaiak, des d'on tractes de transmetre també la cultura deltaica. Què és Poesia Surf i Kaiak?

La idea és oferir experiències poètiques a indrets que tenen molta potencia poètica. Per exemple, bordejar l'Illa de Buda recitant, admirar los flamencs al voltant de la Torre de Sant Joan, ser part de la posta de sol a la badia dels Alfacs o tindre lo gustet dels musclos a la boca un domenge a l'hora del vermuth dalt d'una musclera. La idea és convidar a poetes com tu per a presentar los nostres versos dalt dels kaiaks i així xalar i fer xalar. També oferixo classes de surf i participo en l'organització de tallers i jornades per aprendre a fer barraques i defensar la bioconstrucció deltaica. De cara a l'hivern pretenc fer un altre tip de rutes adaptades al clima.

I parlant d'aigua i poesia, no es pot deixar d'esmentar un altre dels teus documentals, La fina línia dolça... una autèntica bogeria deltaica que vau dur a terme el poeta Jon Gras, Josep Bertomeu "Polet" i tu mateix...

Sí, en Polet ja havia tingut una experiència molt gratificant cap al

2010 quan vam filmar lo documental "400 anys després" per al Taller.doc del Canal 33. En aquell moment vam fer memòria per criticar l'expulsió dels moriscos que se va produir fa més de 400 anys des del Port dels Alfacs entre altres ports. A partir d'aquella experiència vam decidir emprendre l'aventura de baixar des de Fontibre i recorre tot lo riu Ebre en barquets de perxar del Delta. Jon va dibuixar la nostra expedició morisca i després se va voler unir a la marxa de l'Ebre. La marxa la va organitzar Ecologistes en Acció en bicicletes però la gent del Delta anàvem en barquets per dins del riu.

I clar... Jon Gras, per a mi un dels grans poetes de les Terres de l'Ebre i de més enllà, va ser bon amic teu...

Sí, Jon ha sigut una persona molt especial per a mi i la seua energia continua viva a través de tot lo que mos va transmetre. Per a mi Jon és la principal font d'inspiració poètica en la força revolucionària que té i en la forma d'"ascriure". Ell ho escrivia així mateix, tal com parlem; va ser revolucionari i va fer-los pujar los colors a molts de religiosos de la llengua que posen la norma per davant de la música. Molts no el van saber valorar i és pels mateixos motius pels quals lo món està tant apurat a vegades. Falta obrir la ment i dir entrar la brisa de la Mar.

I per acabar, he sabut que demà dia 29 de juny organitzeu la jornada Barraques 2100 en el Poble Nou, que entre altres moltes coses comptarà amb les actuacions del grup rapitenc DeMatíMañana i del poeta David Monllau.

Exacte! Serà un honor rebre al Poble Nou la vostra potencia poètica punk, hehehe. I serà una mescla interessant, perquè Monllau va nèixer l'any 40 i a més d'ensenyar-mos a fer barraques també mos recita versos a qualsevol moment, i això no té preu. Mos veiem pel Delta!

Fotos: Eva Mascarell